

ugyanama tájon biztos eredménnyel kereshette fel ismét őket. A fiatal szalonkák — megjegyzi említett megfigyelő — augusztus elején a foglyászat kezdetével, ha kifestve is, de kinőve nincsenek s a sárszalonkánál nem nagyobbak,*) növéstük azonban gyors lehet, mert augusztus vége felé akkorák, mint az öregek s a helyet már nem tartják meg; ilyenkor egyes példányokkal is csak ritkán találkozhatott, miből igen helyesen azt következtetheti, hogy az öregek kinőtt fiakat elhagyván, azokat saját farsukra bízzák. — Az erdei szalonka költését tovább szellőztetve — igaz ugyan, hogy elszórtan igazi hazájuktól távol fekvő területeken is található szalonka-fészkek, így hazánkban is; mindamellett az nem szenvedhet kétséget, hogy az erdei szalonka valódi költési zónája észak. Hogy ennek dacára égüvünk alatt, illetve nálunk is alapítanak családi tűzhelyet, anrak megvan a maga fontos, de egyszemind igen természetes oka, voltaképen egy *kényszerítő* körülmény, mely

*) Ezek valószínűleg a második költésből valók voltak.

azonban a természet törvényeiben gyökeredzik. Ugyanis ama szalonkánál, melyek idébb, vagyis Európa délibb tájain, illetve hazánkban költenek, fölvonulásuk alkalmával korábban jelentkezik a fajt tartási ösztönzet; ennek az ösztönzetnek azután eleget téve, a *rendes időnél előbb párosodnak*, minek folytán, igen természetesen, utalva vannak a családalapításra, a dolog természetes rendjéhez képest: *kényszerülve*, fészkeknek a szokott időnél előbb s igazi hazájától távol való megrakására — mint azt *Diezel* is kiéjti kiténő munkájában. S ez a megokolás nem csak a legdélibb tájakon költőkre, de a hazánkban fészkelő szalonkákra vonatkozólag is, tehát általában véve is áll, nem véve ki a *közönséges sárszalonkát*, de sőt a nagy faj *szélkiáltót* sem, mely madarak — épen mint kedvencz hosszúcsőrű verdegünk — csak a szaporítási kényszernek hódolnak akkor, midőn nálunk, igazi hazájuktól távol, a fajt tartás ösztöne eleget téve, családi tűzhely alapításához látnak.

(Folyt. köv.)

Lakatos Károly.

VADÁSZAT.

Az idei berlini agancskiállításról.

A németek ez évi agancskiállítása január 27-én nyílt meg és február 14-én záródott.

Az idén nem érte a kiállítást az a szerencse, hogy a császár jelenlétében nyilhasson meg, mivel a felséges vadászúr a megnyitás idejét Angliában volt kénytelen tölteni.

A kiállításon az agancsok a következőképen lettek osztályozva:

1. Németországi szarvasagancsok.
2. Németek által külföldön elejtett szarvasok agancsai.
3. Németországi dámlapátok.
4. Német vadászok által külföldön szerzett dámlapátok.
5. Németországi zergekampók.
6. Német vadászok által külföldön lőtt zergék kampói.
7. Németországi őzagancsok.
8. Német vadászok által külföldön lőtt őzek agancsai.
9. Jávorlapátok.
10. Vegyesek.

A 286 darab szarvasagancs közül díjazva lett 62. Az első díjat nyerte *Pless* herceg 1900. szeptember 11-én felső Porosz-Sziléziában elejtett 20-asa, mely nálunk is méltó feltűnést keltett volna, amennyiben a rózsza körmérete 27 cm., az ág körmérete a rózsza felett 21 cm., az agancsszárak hossza 121 cm., az agancsszárak szétágazása pedig 136 cm. Az egyik első díjat a *Vilmos* császár által szeptember 27-én terítékre hozott páratlan 24-es nyerte az ő híres rominteni területéről. Külföldről csak Magyarország volt számbavehetően képviselve. *Ratibor* herceg egy 16-os és egy 14-essel nyert díjat, azonkívül még két magyarországi szarvas díjaztatott.

A 76 dámlapát közül 14 nyert díjat; köztük egy magyarországit is kitüntettek.

Az őzagancsok, melyek a kiállításra küldettek általában elég jó minőségűek voltak s összesen 69 díjaztatott; a legtöbb díjat a pommerániak vitték el. *Magyarországból* csupán egy volt kiállítás, még pedig *Koburg Fülöp* herceg vadászterületéről.

Az 55 zergekampó közül csak 13 volt németországi, de valami feltűnő szép példány alig akadt köztük.

Jávorlapát csupán 5 volt kiállítva, melyek közül 3 Norvégiából került.

A kiállítás díszét nagyon emelte a külföldről s részint a tengerentúli országokból került szebbnél szebben preparált érdekes állatok sokasága. Ezek között méltó feltűnést keltett egy Erdélyből került barna medvebőr, melynek viselője állítólag 208 kilót nyomott. A bejárattal szemben egy óriási kiömlött gorilla vonta magára a közfigyelmet, míg *Schillings* afrikai utazó keletafrikai kiállítása maga egy egész külön termet foglalt el.

I.

Az apróvad befogása s kamarákban való átteleltetése.

(Folytatása és vége)

A imént leírt teletetőkön kívül még nagy, világos és szelős kamarákat és istállókat is fel lehet használni a foglyok telettetési céljára. Az ily helységeket azonban használat előtt megtelelően elő kell készíteni, t. i. elsőbben is ponyvaményezettel (2 vagy 3 méter magasban) látjuk el, hogy a fölroppenő foglyok magukat össze ne verjék; majd kihomokozzuk a padozatot 7—8 cm. vastag homokréteggel, a sarkokban pedig faagakból és fenyőgalyakból búvóhelyeket készítünk. — A mi az etetés üzemét illeti, a szabadban levő nyitott kamaráknál szabályul veendő, hogy addig, amíg a nagy havazások be nem állanak s a foglyoknak nyújtott eledelt a hó gyorsan el nem lepi, minden táplálék a kifutóban szórandó. Minthogy pedig a fogly folyton kotorász, úgy a kamarában, mint az udvarban rendes tápszerén kívül lazán összekötött s félig kicsépeelt buzakévéket, félig érett kölescsomókat, czirok-czímert és töre-